

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 29-04-18

Col·lecta:	189,80
Caixetes ciris	72,42
Caixetes:	17,80
Caixetes Càritas:	17,00
Menjador	20,00

Diumenge 13 de maig. Ascensió

1ª lec. Ac, 1, 1-11 Salm 47 (46) 2-3. 6-9b 3ª lec. Ef 4, 1-13 3ª lec. Mc. 16, 15-20

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Manuel Velasco Pérez, de 92 anys

C.E. ANEM A CAMINAR

El dissabte vinent dia 12, es fa una caminada a l'ermita de Santa Llúcia de l'Arboç seguint la serra dels Perduts des de la Bisbal.

El tercer dissabte dia 19 es fa la cultural.

ESCOLTEM LES LECTURES

Aquests diumenges de Pasqua, en la primera lectura, escoltem alguns moments principals de la història de les primeres comunitats. Avui, ens diu com Pere, mogut per l'Esperit, decideix acollir uns pagans dins la comunitat. L'Església, des d'aquest moment, trençarà les barreres del món jueu. En la segona lectura, ens acostarem novament al gran missatge de la primera carta de Sant Joan, basat en l'amor de Déu sobre nosaltres, que també serà el tema de l'evangeli d'avui.

POEMA

En un bosc, amb llum de lluna

“En la nit, en el bosc, sota el cel estrellat, m'he sentit unit amb el Tot, i el Tot era això: nit, bosc, cel, brisa, humitat, el xeric dels grills, i no calia res més, cap Déu, cap transcendència”, confessen alguns.

Però mai no sabem del tot què és el Tot!: per tal que hi hagi el bosc, la nit, el cel estrellat, el vent, els grills, cal molt més que això: un ordre matemàtic profundíssim, una sintonia de constants físiques, unes ruptures de simetria delicades, un univers immens, una evolució llarguíssima.

La rotunditat de la immediatesa és un sentiment inoblidable, però té poc a veure amb la realitat de les coses, que venen de molt més lluny, de molt més enllà, de molta més subtileza, que la que el sentiment ens permet d'imaginar.

En el fons, la idea de Déu –en la seva profunditat, puresa i dificultat– és més propera a la realitat abismal de les coses que no pas les coses mateixes que veiem i que tantes vegades se'ns imposen, tan persuasivament, tan místicament.

(David Jou)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

6 de maig del 2018

Núm. 743

Diumenge VI PASQUA Any B.

“Això us mano: que us estimeu els uns als altres.”

“Persevereu en l'amor”. No es tracta d'una frase més. Aquest mandat carregat de misteri i de promesa és la clau del cristianisme. Només perseverant en l'amor podem caminar en la bona direcció.

No es tracta només de viure batejats en una religió, sinó de practicar i viure l'Amor de Déu des de dins, amb autenticitat i compromís. Ser cristià no és un assumpte doctrinal, un compliment de normes i manaments, sinó una qüestió d'amor al proïsme que generi compromís vers la comunitat.

Però amb el pas dels segles, els manaments i les normes de l'església s'han anat multiplicant i els Concilis han anat prodigant els seus dogmes. Allò que un dia va ser un missatge d'amor, una “Bona Nova” de Jesús perquè anunciava “l'amor increïble de Déu”, ha deixat pas en gran mesura, al llarg dels segles, a un temor al Déu que fa justícia i un sentiment de culpa que provoca un allunyament per manca d'espai per créixer.

Amor o temor ?. Què demana Déu de nosaltres?.

El temor a Déu és el “principi de la saviesa”, és cert, però cal reflexionar sobre la necessitat de deixar la por, aquella por malaltissa, que deforma la nostra existència i la pròpia naturalesa de Déu, per poder abraçar una confiança en Déu que ens desperti de la superficialitat i ens apropii altre cop a la alegria promesa per Jesús.

Cal reflexionar sobre el fet que la fe cristiana només pot ser viscuda, -sense traïr la seva essència,- com una experiència positiva, confiada i amb goig.

Viure aquesta fidelitat al manament de l'amor no hauria de ser una utopia, sinó font d'alegria i signe d'identitat dels cristians, “us parlo d'això,- ens diu Jesús,- perquè la meua alegria estigui en vosaltres, perquè la vostra alegria arribi a la plenitud “. Alegrem-nos. Perseverem en l'Amor.

X_i_C

FULL INFORMATIU

Lectura dels fets dels Apòstols Ac 10, 25-26. 34-35. 44-48

Quan Pere estava a punt d'entrar a la casa, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el va fer aixecar dient-li:—Alça't, que jo no sóc més que un home, igual que tu. Llavors Pere prengué la paraula i digué: —Ara veig de veritat que Déu no fa distinció de persones, sinó que es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin. Pere parlava encara, quan l'Esperit Sant va baixar sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els creients d'origen jueu que havien vingut amb Pere van quedar molt sorpresos en veure que el do de l'Esperit Sant era abocat fins i tot sobre els pagans. 46 Els sentien parlar en diverses llengües i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: —Qui pot privar de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres? Tot seguit va manar que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li van pregar que es quedés amb ells uns quants dies.

Salm responsorial 98 (97) 1-4

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel.

Tothom a vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria.

Lectura de la primera carta de sant Joan Jo 4, 7-10

Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor.

L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell. L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 15, 9-17

Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.» Us he dit tot això perquè la meua joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa. Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja

no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.

Salmo responsorial Salmo responsorial: 98 (97) 1-4

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas; / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y si fidelidad / en favor de la casa de Israel.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad.

Cal donar fruits

Al llarg de tots el Nou Testament Jesús constantment ens crida a l'acció. Segons Jesús, estem aquí per donar fruit i que només són vius aquells que els donen. Aquells que no són vius i només existeixen no veuran la glòria del Senyor, no seran capaços de gaudir de tot el suport incondicional de Déu pare. També quan estem en el Jesús i ell en nosaltres, podem donar fruits.

Què són els fruits?

Els fruits és l'amor, la pau, la felicitat, l'esperança, la caritat, el coratge i tantes altres coses que ens fan persones compromeses amb un món millor.

Tot això Jesús ens ensenya i inspirats pel l'Esperit Sant podrem fer-ho.

Només serem part de Jesús si som capaços de fer allò que ell va fer: amar el pròxim com a nosaltres mateixos i donar bons fruits!

Siguem mereixedors de la confiança del Crist i donem molt de fruits! (MP i ESP)

Comentari que fa David Jou al poema «En un bosc, amb llum de lluna»:

“Clar de lluna d'estiu en un bosc amic: quina meravella i quin misteri! Ens sentim immersos en la natura amb una profunditat sorprenent, units amb el nostre entorn amb una intensitat inexpressable. Sembla que no calgui més, que no calgui cap Déu, cap altra realitat que la que ens inunda els sentits i l'emoció. Experiència gairebé mística... Però la física ens diu que perquè tot això existeixi hi ha d'haver molt més: un ordre còsmic subtilíssim, un univers de milers de milions d'anys llum de radi, una sintonia precisa entre constants físiques universals ... Quan te n'adones, et sents part d'una raó que desborda el bosc, la lluna, la galàxia, l'emoció, el sentiment; no goses dir que Déu no pugui ser; raó i emoció conflueixen, intimitat i immensitat ressonen l'una en l'altra i et deixen a les portes de Déu o del desconegut.”